

годишната си възраст, до гдѣ имъ не станатъ родители, или насгойниците поржители, и до гдѣ имъ ся не даде позволеніе отъ главното управление на търговіятъ, не могатъ да ставатъ търговци.

ОТДѢЛЪ ВТОРІЙ.

ЗА

*Тефтеритѣ които всѣки единъ търговецъ
е длъженъ да държи.*

Членъ 3). Всѣки единъ търговецъ е длъженъ, да си държи единъ дневенъ тефтеръ, въ когото да си забѣлѣжва и записва катадневно, едно по едно дълговетѣ си и зиманіето си. Въ този тефтеръ, трѣбва всѣки мѣсяцъ, да си забѣлѣжва всичкитѣ търговскы дѣла, полици които е купилъ, или нѣкоя полица ако е теглена върху му, та я е приѣлъ и полици които е направилъ джиро и гы е възложилъ другиму; всичкитѣ си въобще зиманія-даванія и кжщнитѣ си разноска. Освѣнь това той трѣбва да си държи единъ тефтеръ, въ когото да прѣписва писмата (копіарникъ) които е испратилъ до съдружника си и до хората си, а писмата които пріима отъ съдружника си и отъ хората си, всѣкы мѣсяцъ трѣбва да гы свързова и да гы пази.

Членъ 4). Който е търговецъ, освѣнь тефтеритѣ за които сж спомяна въ третіятъ членъ, длъженъ е да си държи и други единъ (тефтеръ) за всѣка-годишната си равномѣтка, и въ него ще забѣлѣжва едно по едно движимитѣ си стока, дълговетѣ и зиманіята си.

Членъ 5). Въ рѣченнитѣ два тефтера, не трѣбва да оставя праздно мѣсто, въ което да може да напише друга нѣкоя дума; да не разваля словото, дума да не притура, и съ нѣкоя забѣлѣжка, да не вади и да не приту-